

РЕШЕНИЕ

№ 6607

гр. София, 13.11.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 18.10.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **1936** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Р. П. Н. ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място], ж.к.“Надежда - III“ [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-28/29.01.2018г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-1370/25.10.2017г. на Р. П. Н. срещу Разпореждане № [ЕГН]/5 от 01.08.2017г. на Ръководител „ПО“ в ТП-НОИ –С. –град като неоснователна.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен, тъй като се основава на удостоверение УП-2, издадено от „Т. АД, което според жалбоподателката е недействително, защото отразеният доход за периода м.март до м.декември 1992г. е занижен. По този начин, като се е позовал на цитираното удостоверение, административният орган неправомерно е намалил размера на пенсията за осигурителен стаж и възраст.

В съдебно заседание, жалбоподателката се явява лично и с адвокат В. Б., които поддържат жалбата. Молят съда да отмени оспореното решение на директора на ТП-НОИ –С. град и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Претендират се разноски. Не представят писмени бележки.

Ответникът по делото - Директорът на ТП на НОИ С.-град, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Д. П., която оспорва жалбата и поддържа тезата, че оспорения административен акт е законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заявление вх. № 2113-21-2586 и вх. № 2116-21-2004/15.04.2017г. Р. Н. е поискала да ѝ бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по КСО. На 18.04.2017г. е депозирала ново заявление, с което е представила удостоверение за осигурителен доход обр. УП-2, издадено от [фирма] за починалият ѝ съпруг, като въз основа на същото е направила искане за коригиране размера на наследствената пенсия.

Въз основа на всички представени документи от жалбоподателката, в това число и документи, доказващи придобитият ѝ осигурителен стаж и доход по чл.2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж/НПОС/ е започнало административно производство по преценка правото ѝ на пенсия.

При разглеждането на пенсионната преписка на Р. Н., административният орган установява, че същата е приложила обр. УП-2 изх. № 00-106/18.04.2017г., изд. от [фирма], в което е удостоверена тригодишната база, съгласно чл.70 от КСО, участваща в изчисляването на индивидуалния коефициент за изчисляване размера на полагащата се пенсия. Посоченият от лицето период преди 01.01.1997г. и изрично деклариран в заявлението за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст от 15.04.2017г. е времето 01.01.1990г. - 31.12.1992г. с осигурителен доход в общ размер на 49029.57 лв.

С оглед представените документи и законовите изисквания за придобиване на пенсия за осигурителен стаж и възраст с разпореждане от 07.06.2017г. на Ръководителя на ПО, на жалбоподателката е отпусната лична пенсия по чл.68, ал. 1-2 от КСО. Пенсията е отпусната при изчислен общ осигурителен стаж по чл.104 от КСО в размер на 43г., 08м. и 10 дни, като съгласно нормата на чл.70, ал.9 от КСО е отпусната в минимален размер до определянето на същия в действителен по реда на КСО.

Със същото разпореждане е извършена корекция на отпуснатата наследствена пенсия по чл.74 от КСО предвид данни в представения образец за придобит осигурителен доход от А. Н..

С последващия административен акт от 01.08.2017г., обжалван пред Директора на ТП-НОИ С. град по реда на чл.117 от КСО, отпуснатата лична пенсия за осигурителен стаж и доход е определена в действителен размер, считано от датата на отпускането ѝ. Пенсията е изчислена от индивидуален коефициент 1,401, изчислен по реда на чл.70, ал.3 от КСО от осигурителен доход на жалбоподателката за периода 01.01.1990г. - 31.12.1992г. в размер на 49030.00 лв.; средномесечен осигурителен доход за страната за периода от 12 месеца преди месеца на отпускане на пенсията /04.2016г. - 03.2017г./ - 781,25 лв. Срещу цитираното разпореждане с № [ЕГН]/5 от 01.08.2017г. Р. Н. е депозирала жалба пред директора на ТП –НОИ –С. град, който с Решение № 2153-21-28/29.01.2018г. е оставил жалбата ѝ без уважение, като неоснователна и е потвърдил разпореждане с № [ЕГН]/5 от 01.08.2017г. на Ръководител „ПО“ като правилно постановено.

В съдебното производство, жалбоподателят представя писмени доказателства, а именно ведомости за работни заплати, издадени от „Т. –П.-С С.“ /по настояще [фирма]/, в които фигурира и полученото трудово възнаграждение на жалбоподателката за периода 1990, 1991 и 1992 година, както и Решение № 100/93 от 04.11.1994г. за осигурител [фирма] /класьор 3 от приложенията по делото/.

В хода на производството пред настоящата съдебна инстанция е изслушано и прието

заключение по съдебно –счетоводна експертиза, което ще бъде обсъдено подробно в настоящото съдебно решение.

От ответника по делото са представени и приети от съда доказателства за компетентност на органа, издал Разпореждане № [ЕГН]/5 от 01.08.2017г. на Ръководител „ПО“.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София - град, б1–ви състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № 2153-21-28/29.01.2018 г. на директор на ТП на НОИ С. –град е връчено на неговия адресат лично на 05.02.2018г., а жалбата е подадена чрез административния орган на 14.02.2018г. Срокът по чл. 149, ал. 1 АПК е спазен, жалбата е подадена от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка съдът установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО, а именно от Директора на ТП-НОИ С. град. Потвърденото с него разпореждане № [ЕГН]/5/01.08.2017г., също е издадено от компетентен орган – длъжностно лице, на което е възложено ръководство по пенсионно осигуряване, съгласно приетата като писмено доказателство по делото Заповед № 134/19.07.2013г. на Директора на ТП-НОИ С.-град, Заповед № 2/06.01.2015г. на Директора на ТП-НОИ С. град и Заповед № 2774/30.07.2012г. за назначаване на С. Г. К. на длъжност старши експерт по осигуряването в сектор“Отпускане на пенсии-трети“, отдел „Отпускане на пенсии“, Дирекция „Пенсии“ в ТП-НОИ –С. град.

Оспореното решение е издадено в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Безспорно е, че жалбоподателката има право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Същата е упражнила правото си с подаване на заявление вх. № 2113-21-2586 и вх. № 2116-21-2004/15.04.2017г. Пенсията за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката е определена в действителния ѝ размер с Разпореждане № [ЕГН]/5/01.08.2017г., издадено от длъжностно лице „ПО“ в ТП-НОИ С. град. Разпореждането, както вече бе посочено е потвърдено с оспореното решение на директора на ТП-НОИ –С. град.

Жалбоподателката не е съгласна с така определения ѝ размер на личната ѝ пенсия.

Съгласно чл. 70 ал.1 от КСО Размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. До 31 декември 2016 г. процентът е със стойност 1,1. След тази дата той нараства от първо число на всяка следваща календарна година с процент, равен или по-голям от процента, определен по правилото на чл. 100, ал. 1, до достигане на стойност 1,5. Процентът по изречение първо се определя ежегодно със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година на базата на използваните при съставянето на бюджета прогнозни стойности за нарастването на осигурителния доход и за индекса на потребителските цени.

Съгласно чл.70 ал.3 от КСО, доходът, от който се изчислява пенсията, се определя, като средномесечният осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията се умножи по индивидуалния коефициент на лицето. Съгласно ал.4 на същия член, за пенсиите, отпуснати с начална дата преди 1 януари 2019 г., индивидуалният коефициент се изчислява от осигурителния доход на лицето за период от три последователни години от последните 15 години осигурителен стаж до 1 януари 1997 г. по избор на лицето и от осигурителния му доход за периода след тази дата до датата на отпускане на пенсията. В случаите, когато осигурителният доход на лицето до 1 януари 1997 г. е за период, по-малък от три години, индивидуалният коефициент се изчислява от този доход. При определяне на индивидуалния коефициент на самоосигуряващо се лице се взема предвид доходът, върху който са внесени осигурителните вноски.

В случая жалбоподателката е избрала 3-годишен период от 01.01.1990г. до 31.12.1992г., изрично посочен в заявлението ѝ за пенсиониране.

Съгласно чл.40 ал.2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ Осигурителният доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, се установява с данните по [чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО](#) или с осигурителна книжка, както и с документ по утвърден образец. Осигурителният доход за времето, през което е получавано обезщетение от държавното обществено осигуряване, изплащано от териториалното поделение на НОИ, се установява с данни от информационната система на НОИ.

Според чл.40 ал.3 от НПОС Документите по ал. 1 и 2 се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд.

Жалбоподателката Р. Н. е депозирала пред органа по пенсионно осигуряване удостоверение образец УП-2 № 00-106/18.04.2017г., издадено от [фирма]. Въз основа на данните от удостоверение УП-2, длъжностното лице е определило размера на пенсията за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката.

Размерът на пенсията, според оспорения административен акт, е определен правилно и законосъобразно, именно въз основа на допустими и валидни писмени доказателства, въз основа на които се удостоверява размера на осигурителния доход за избрания от жалбоподателката 3 годишен период от 01.01.1990г. до 31.12.1992г.

В настоящото производство, жалбоподателката и процесуалният и представител, застъпват тезата, че така посоченият размер на осигурителния ѝ доход за периода от 01.01.1990г. до 31.12.1992г. е неверен, същият е занижен. Излагат се твърдения, че Р. Н. за процесния период е получавала по високо трудово възнаграждение, от така посоченото в удостоверението. В тази връзка е представила в съдебното производство заверени копия на ведомости за изплащани работни заплати за цитирания период. Въз основа на тях, адв. Б. излага доводи пред съда, че в размера на осигурителния доход не са включени заплатените от доверителката му обезщетения за временна нетрудоспособност за периода април, май 1990г.; не е включен неплатен отпуск от 2 дни, ползван през януари 1992г., който се зачита за трудов стаж; не са включени режийни разноски и детски добавки за периода месец март 1992г. – декември/вкл./ 1992г.

Според заключението на приетата по делото съдебно –счетоводна експертиза, размерът на осигурителния доход на жалбоподателката за 1990г. е 4167,78 лева, за 1991г. – 13032,53 лева, за 1992г. – 31627,63 лева. Този извод, експерта е направил,

след като се е запознал на място в офиса на [фирма] с ведомостите за заплати за процесния период. Видно от констативно-съобразителната част на експертизата, както и от допълненията и поясненията, дадени от вещото лице при провеждане на разпита му в открито съдебно заседание на 28.06.2018г., в размера на осигурителния доход, не са включени режимните разноски и детските надбавки за периода. Включено е обаче, обезщетението за временна нетрудоспособност, начислено по болнични листа за периода м.04, м.05. 1990г. Така общият осигурителен доход за трите години е в размер на 48 827,94 лева според експертното заключение. Административният орган е зачел за същия период 49 030,00 лева /закръглена сума съгласно Удостоверение образец УП-2 № 00-16/18.04.2017г. е 49 029,57 лева./

Съдът намира, че така приетото заключение по изслушаната съдебно-счетоводна експертиза е правилно и обосновано и следва да бъде кредитирано изцяло, относно така определения размер на осигурителния доход на жалбоподателката за периода 01.01.1990-31.12.1992г. Вещото лице е съобразило и анализирано всички писмени доказателства по делото, в които се съдържат данни за размера на трудовото възнаграждение на жалбоподателката.

Процесуалният представител на жалбоподателя, поддържа пред съда, че заключението на вещото лице е неправилно. Счита, че към осигурителния доход следва да се включат и изплатените суми на жалбоподателката за режимни разноски и детски надбавки, въз основа на което осигурителния доход ще е в по –висок размер, а следствие на този по –висок размер, пенсията на Р. Н. следва да бъде определена също в по –висок от така определения ѝ размер.

Съгласно раздел III. Специфични разпоредби т.3 от Наредба за елементите на трудовото възнаграждение, от което се изчисляват възнаграждението за времето на платен отпуск и вноските за държавното обществено осигуряване /отм. ДВ бр.107 от 21.12.1993г./, но действаща към момента на внасяне на вноски ДОО /издадена от Комитета по труда и цените, Министерството на финансите и Централния съвет на профсъюзите/ осигурителни вноски към държавното обществено осигуряване се начисляват и внасят върху възнагражденията, посочени в раздели I и II, Съгласно раздел III, т.3 б.а“ и б.“б“ от цитираната наредба осигурителни вноски не се внасят за дневни, пътни, квартирни, както и за доплащания за подобряване на храната от съответните фондове.

Според настоящия съдебен състав, въз основа на цитираната разпоредба детските надбавки не следва да бъдат включени в осигурителния доход, тъй като същите не са възнаграждения, а изплащането на тези суми от работодателя е със специално предназначение и са свързани с отглеждане на малолетни и непълнолетни деца. Върху тях работодателят не е плащал вноски ДОО.

На второ място, видно от писмените доказателства – ведомостите за заплати, действително на жалбоподателката са изплащани т.нар. режимни разноски, без да е посочено, какви точно лични разходи на работника/служителя са покрити с тях. По своя смисъл режимни разноски са разходи за издръжка на административно-управленски апарат извън заплатите. Те не са възнаграждения за положения от работника труд, а са свързани със задоволяване на негови лични потребности. Същите могат да бъдат различни по предназначение – за храна, за пътни, дневни, квартирни. Именно този тип разходи правилно са изключени от осигурителния доход, върху който се правят вноски по ДОО, съгласно раздел III, т.3 б.а“ и б.“б“ от действащата към момента на получаването им Наредба за елементите

на трудовото възнаграждение, от което се изчисляват възнаграждението за времето на платен отпуск и вноските за държавното обществено осигуряване /отм. ДВ бр.107 от 21.12.1993г./

Този извод на съда, се подкрепя и от приетото като писмено доказателство Решение № 100/93 от 04.02.1994г. на Ц. комисия по социално осигуряване /класьор № 3 от приложенията по делото/, видно от което не се внасят осигурителни вноски върху доплащанията за подобряване на храна от фондовете на предприятието или други фондове. Осигурителни вноски върху изплатени средства от фонд „Социални мероприятия“, гласувани на общо събрание на колектива, имащи за цел стимулиране и подпомагане на работниците и служителите, съобразно техните конкретни нужди, а не възмездяване на предоставената от тях работна сила. В случая такива са и изплатените от осигурителя суми за поевтиняване на храната, поради което върху тях не следва да се начисляват и внасят осигурителни вноски от ДОО.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав, намира, че оспореното решение е постановено в съответствие с цитираните материалноправни разпоредби, изцяло е съобразено с определяне на елементите на трудовото възнаграждение върху които се внасят ДОО. С оглед на посочените разпоредби, в образец УП-2 № 00-106/18.04.2017г. изрично е посочено, че в брутното трудово възнаграждение са включени основното трудово възнаграждение, процентът прослужено време и допълнителното материално стимулиране – доходите от трудова дейност, като правилно е определен размера на осигурителния доход съобразно приложимите правни норми. Като се е позовал на цитираното доказателство, директора на ТП-НОИ С. град е постановил законосъобразен административен акт.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл.143 и чл.144 от АПК във връзка с чл.78 ал.8 от ГПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, 61-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. П. Н. ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място], ж.к.“Надежда - III“ [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-28/29.01.2018г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-1370/25.10.2017г. на Р. П. Н. срещу Разпореждане № [ЕГН]/5 от 01.08.2017г. на Ръководител „ПО“ в ТП-НОИ –С. –град като неоснователна.

ОСЪЖДА Р. П. Н. ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП-НОИ С. град сумата от 100 /сто / лева за разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: